

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10547/2558

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายสุรินทร์ บุญมี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 199, ป.วิ.อ. มาตรา 176, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อหาร่วมกันซ่อนเร้นศพ ตาม ป.อ. มาตรา 199 มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงเป็นคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษจำคุกไม่เกินห้าปี แม้จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 176 วรรคหนึ่ง ศาลจึงมีอำนาจฟังพยานโจทก์ จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดจริง หากจำต้องรับฟังเป็นเด็ดขาดตามคำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 ไม่ เมื่อตามทางพิจารณาได้ความว่าคนร้ายร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายแล้วเอาศพผู้ตายไปซ่อนไว้เป็นการกระทำต่อเนื่องกัน และพยานหลักฐานของโจทก์ไม่พอให้รับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยที่ 1 มีส่วนร่วมในการปล้นทรัพย์ผู้ตายและซ่อนเร้นศพผู้ตายอย่างไร พยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่เป็นที่พอใจแก่ศาลว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดตามฟ้องจริง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 199, 340 ริบควมตัดสายไฟและไม้แผ่นของกลาง จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรคห้า, 199 ประกอบมาตรา 83

การกระทำของจำเลยทั้งสี่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายลงโทษประหารชีวิต ฐานร่วมกันซ่อนเร้นศพ จำคุกคนละ 6 เดือน จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) ฐานร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุกคนละตลอดชีวิต ฐานร่วมกันซ่อนเร้นศพ จำคุกคนละ 3 เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำคุกคนละตลอดชีวิตสถานเดียว ริบควมตัดสายไฟและไม้แผ่นของกลาง จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับจำเลยที่ 1 ให้ยกฟ้อง แต่ให้ขังจำเลยที่ 1 ไว้ในระหว่างฎีกา นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์นำพยานหลักฐานเข้าสืบประกอบคำรับสารภาพของจำเลยทั้งสี่ฟังยุติ เบื้องต้นว่า นางสาวนนิผู้ตายและจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 เป็นคนงานฟาร์มไก่ปรรณนาพรฟาร์มของนางวรปรียา ผู้ตายมีบ้านในฟาร์มและชอบสวมใส่สร้อยคอและแหวนทองคำ วันที่ 3 กรกฎาคม 2555 ผู้ตายไม่ได้มาทำงานฟาร์มตามปกติ วันที่ 5 กรกฎาคม 2555 ญาติของผู้ตายมาตามหาผู้ตายที่ฟาร์มเนื่องจากไม่สามารถติดต่อผู้ตายได้ 2 วันแล้ว นางวรปรียาจึงให้ญาติของผู้ตายไปหาผู้ตายที่บ้าน พบคราบเลือดที่พื้นบ้านไม่พบผู้ตายในบ้านจึงออกตรวจสอบรอบบริเวณจนไปพบศพผู้ตายอยู่ในบ่อเกรอะข้างส้วมเก่า นางวรปรียาจึงโทรศัพท์แจ้งเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง ร้อยตำรวจเอกสุรพล และพันตำรวจโทอิวัฒน์พนักงานสอบสวนมาที่เกิดเหตุสอบถามนางวร

ปรียาซึ่งนางวรปรียาสงสัยว่าคนงานฟาร์มไถด้วยกันจะเป็นคนร้ายฆ่าผู้ตาย จึงติดตามจับกุมจำเลย ทั้งสี่ที่เป็นผู้ต้องสงสัยได้ พร้อมยึดของกลางตามบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายทำร้ายฟ้อง ซึ่งมี การถ่ายรูปของกลาง สำหรับจำเลยที่ 1 นั้นค้นตัวได้ของกลางคือ สร้อยคอทองคำ 2 เส้น แหวนทองคำ 1 วง เงินจำนวน 40,000 บาท อยู่ในกระเป๋าสะพายคาดเอว ชั้นสอบสวน พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยทั้งสี่ว่าร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและ ร่วมกันซ่อนเร้นศพ จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ให้การรับสารภาพ ตามคำให้การ รับสารภาพของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ซ้ำที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและชี้ ของกลางให้ถ่ายรูป คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า พยานหลักฐานของโจทก์ เป็นที่พอใจศาลว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดตามฟ้องจริงหรือไม่ เห็นว่า เหตุคนร้ายปล้นทรัพย์ ผู้ตายและฆ่าผู้ตายเกิดที่บ้านผู้ตายและตามคำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ได้ความว่า จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ได้ร่วมกับพวกอีกสองคนคือ นายสนธิหรือนิด กับนายวันคนเขมร ปล้นทรัพย์ และฆ่าผู้ตายในคืนวันที่ 2 กรกฎาคม 2555 ที่บ้านผู้ตายแล้วช่วยนำศพผู้ตายไปทิ้งลงบ่อเกรอะ ที่ ร้อยตำรวจเอกสุรพลผู้จับกุมจำเลยทั้งสี่ได้รับแจ้งจากนางวรปรียาเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2555 และ มาตรวจที่เกิดเหตุ ติดตามจับกุมผู้ต้องสงสัย แล้วมาเบิกความถึงเหตุการณ์ในวันที่ 5 ว่า ได้ตรวจ สภาพที่เกิดเหตุติดตามจับกุมจำเลยที่ 1 และพบของกลางในตัวจำเลยที่ 1 นั้นไม่มีความเชื่อมโยง เกี่ยวข้องกับการที่คนร้ายปล้นทรัพย์และฆ่าผู้ตายตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2555 แต่อย่างใด ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 เห็นว่า คำเบิกความพยานปากนี้ไม่มีน้ำหนักนั้นถูกต้องแล้ว สำหรับของกลางที่ พบในตัวจำเลยที่ 1 จำนวน 2 รายการ คือ สร้อยคอทองคำลายผ่าหวนเป็นข้อเหมือนตะกรุด น้ำหนัก 1 บาท 1 เส้น กับแหวนทองคำน้ำหนัก 2 สลึง 1 วง ซึ่งนางวรปรียายืนยันว่าเป็นของผู้ตาย นั้น อาจเป็นของผู้ตายจริงก็ได้ แต่การที่ของกลางดังกล่าวมาอยู่ที่จำเลยที่ 1 หาได้แสดงว่าจำเลยที่ 1 ได้ร่วมกับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 นายสนธิหรือนิด และนายวัน ปล้นทรัพย์และฆ่าผู้ตายในคืนวันที่ 2 ไม่ จำเลยที่ 1 อาจมีความผิดฐานรับของโจรที่รับของกลางไว้เท่านั้น แต่สร้อยและแหวนทองคำที่ นางวรปรียายืนยันว่าเป็นของผู้ตายนั้น นางวรปรียาให้เหตุผลว่า "เคยเห็นมาก่อน" เท่านั้น หรือ อาศัยเพียงแต่ความจำของนางวรปรียาเท่านั้น พยานโจทก์เบิกความให้เหตุผลว่า เคยเห็นสั้น ๆ ไม่ มีพฤติการณ์พิเศษเช่นเห็นหลายครั้งหรือเห็นเพราะผู้ตายเอามาให้ดูราคาดูเลยได้อย่างพิเคราะห์ คำเบิกความของพยานเช่นนี้ ยังมีความสงสัยตามสมควรว่า สร้อยและแหวนดังกล่าวจะเป็นของ ผู้ตายจริงหรือไม่ พยานเองก็ยังเบิกความว่าจำเลยที่ 1 ได้เถียงว่าจำเลยที่ 1 ซื้อมา กรณียังไม่อาจ ฟังว่าจำเลยมีความผิดฐานรับของโจรสร้อยและแหวนทองคำ สำหรับซื้อหาร่วมกันซ่อนเร้นศพ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงเป็นคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษจำคุกไม่เกินห้า ปี แม้จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 176 วรรคหนึ่ง ศาลจึงมีอำนาจฟังพยาน โจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดจริง หากจำต้องรับฟังเป็นเด็ดขาดตาม คำรับสารภาพของจำเลยที่ 1 ดังที่โจทก์ฎีกาไม่ เมื่อตามทางพิจารณาได้ความว่าคนร้ายร่วมกัน ปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายแล้วเอาศพผู้ตายไปซ่อนไว้เป็นการกระทำต่อเนื่องกัน และพยานหลักฐานของโจทก์ดังที่วินิจฉัยมาไม่พอให้รับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยที่ 1 มีส่วนร่วมในการปล้นทรัพย์ผู้ตายและซ่อนเร้นศพผู้ตายอย่างไร พยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่ เป็นที่พอใจแก่ศาลว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดตามฟ้องจริง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษา

ยกฟ้องจำเลยที่ 1 นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

จักร อดุลโม . ชุตินันต์ โพธิเดช . สุรทิน สาเรือง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา . ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10547/2558>